

John.

Han er en lang, oploben Knægt paa 16 Aar. Men han er ikke laed, og har derfor paa den ene eller den anden faadant. Alligevel sniffer hans Søster Jenny, som bare er 14 Aar, ham ofte Brillen, for om de kunde hjælpe hin til at se til mere end en Side, for han kan kun se til sin egen Side i alt. Jenny siger ogsaa, at han er uopdraget, og saa opdrager hun paa ham.

Foreldrene havde rigtignok opbaget paa ham, lige fra han laa i Vuggen og streg saa fordringsfuldt, som om det var ham, der baade var og burde være Herre i Huset. Naar det rigtig brød løs, samlede store og smaa omkring Vuggen, som de værdige Bønder samlede paa Byens Tingsted i gamle Dage, for at forhandle om Byens Beside. Selv Ratten saa meget tungtindigt ind i de forskellige Forhold. Klæpse den fornemme lille Herte i Huse, som alle stod paa Binde for, saa han sig noget rigtig at græde for, kunde jo ikke gaa an. Naar de høje Tøner rigtig begyndte, skar det Hunden i Dreng, saa den hylede hende ved Tøren og rent oerdroede Moderens Tysjen og Faderens Brummen. Et af de store Børn løb da gerne til og aabnede Tøren. Caro sprang ud, snappede efter Vejret, stol Hølen mellem Benene, søgte sig et stille Sted borte fra Verdens Larm, tog sig en lille Lur for at faa de oprente Nerver lidt i Ro igen. — Ja, den kunde sagtens, for den kunde løbe fra det hele. Men inde i Huset? Ja, der tom man langt om længe, gennem mange Forhindringer, til sidste Akt — der, hvor de saa hinanden, eller ogsaa gaa hør til sin Side. Sidste Akt i Johns Forløb paa at blive Enhverre kunde ende forskelligt de forskellige Dage eller Aftener. Somme Tider endte det med: „Alle John har ondt for Tænder; lille John er sønig.“ Til andre Tider kunde det ende med et Par Klapp, der fik Ratten til at springe op og søge til fredeligere Egne, under Kaffelønnen eller Sengen, hvorfra han saa ventede paa, at Foretillinger skulde høre op, og Tæppet falde. Han freg sig sig saa ud for at bide Mus, fik fløide eller rane sig en Klakkestump, indtil næste Foretilling begyndte. John sov for at samle Kræfter. Moderen arbejdede for at oprette det forsmættede. Faderen? Nej, Faderen arbejdede han ikke noget til, men Blødet kunde stige ham til Hovedet, hvorfra han dalkede sig net en Gang uden for Regelen, men Børnene littede sig ud for at raabe paa deres Vegetarisme, Caro, som kom lidt fortumlet, rystende paa Hovedet, saa Dreng klappede som sandtredene Sejl i Storm.

Jeg har en Gang læst, at Holbergs „Jeppes paa Bjerget“ gif hemimod hundrede Gange over Bræderne i Paris for fuldt Hus. Om det var den store Modstning, der fik de glade Pariserer til at præstige sig i Jeppes, eller det var fordi, der var saa mange forklæbte „Jeppes paa Bjerget“ i Paris, har jeg aldrig ret forstaaet. Men hvad er hundrede Gange, som „Jeppes paa Bjerget“ fik Lykke til faadan et enkelt Sted, imod „John“, som spilles i saa mange Hjem baade i den civiliserede og uciviliserede Verden, med mere eller mindre Døgtighed, som man nu har Kræfter til.

Men som sagt, John er ikke laed, hører ikke til Klassekæderne. Men hvor har han dog været uopfuleret. Da han blev saa stor, at han kunde føre en Sk, og nogenlunde kunde ramme den tjenstlige gabende Mund, da skulde I se, hvor han kunde stikke Steen i Suftefiskolen og forsigtigt og taalmodigt føre den topsyltde Ste med dens søde Indhold derhen, hvor Smagen har hjemme. Eller se ham med sin Ske gribe Svedster og Rosiner dybt paa Vanden af Fadet, hvor de havde skult sig, hvide frem med en Sikkerhed, som man tager en Daler mellem smaa Mynt op af sin egen Lomme. — Here kan ubdele betantsomme Ordre til smaa og store paa Demraader, hvor han enten ikke selv magtede Stillingen, eller hvor han ikke gad ulejlige sig. Jo vist, han var uopfuleret. Late at løse, da han blev saa stor, skulde han jo for at ligne andre Børn. Moderen tog først fat og mente, at det nok vilde gaa „for gode Ord og Betaling“. Men John brød sig ikke om gode Ord. Han havde i den Mening læst i Overflod af sin Tid. Betaling syntes han nok om, helst forud. Det blev til ingen Ting. Saa tog Faderen fat. Men det varede ikke længe, inden Ratten blev bange og trøb under Sengen. Saa ogsaa man det. Han kom i Skole, drev sig igennem et Par Aar. Om Morgen, naar han skulde af Sengen og i Tøjet, var der et Hus. Ordre paa Ordre søg

hen til ham, saa han maatte vende sig vel ti Gange i Sengen. Og saa saa ham i Tøjet! Naar Badstungen begyndte, lettede Caro gerne paa sig. Saa saa lidt Mod tydte i ham og saa ham af Sted. —

Hvor det lettede, naar John kom ud af Tøren og gif ad Vejen efter Skolen. Det var gerne noget sent, han kom paa Vej, men han havde ingen Hast. Naar han endelig i Skolen indtog sin bestemte Plads, tænkte han, at der var længe til Middag, længere til Aften, men der var jo ikke andet at gøre, end holde det ud.

Da han var omkring ni Aar, kom hans to Aar yngre Søster, Jenny, i Skole. Hun kom i samme Klasse som John. Her begyndte straks hendes svære Opdragergerning, som hun staaer midt i endnu. Hun fik ham langt om længe lært den svære Læsekunst, samt Regnes- og Strikkekunsten. Det vil sige: til Maade. Der er slet ikke noget at give hen af. Hvad han har staaet sig igennem de sidste Aar, er nærmest om Guldgroverne i Alaska. At blive rig paa et Par Maanedre, synes ham egentlig at være nemt og noget, der passes for ham. Men fulde holder han ikke af, og fryse halot ihjel endnu mindre, saa det er alligevel ikke noget for ham. Han er saa biden hjemme. Her over han sig saa i den Regnekunst, hvordan han med de mindst mulige Besvar kan faa de fleste Peng. Peng forstaaer han at omsætte. Han har altid været noget af en Slikmund, men efter Haanden har han ogsaa lært at bruge Peng til andre Ting. Naar man om Aftenen træffer ham paa Gaden med et Par Centis i Lommen, ser han nok saa lidelig ud. Men om Morgen, naar han skal op, og den hele lange Dag ved Arbejdet, er det gamle John. Til Tider kan man forstaa, at han mener, at lide for Uret, fordi hans Foreldre ikke have sørget for at blive Millionær, for at han kunde faa Tid og Peng til at drive som andre pene Døttere. Men han maa nøjes med at pumpe Foreldrene saa godt, det lader sig gøre; og kan han ikke drive uden om Arbejdet, maa han nøjes med at drive i det.

Hvordan Jenny har holdt ud med ham, er ikke til at forstaa, og det lader til, at hun haaber fremdeles. Hur er helt hans Modstning. Altid venlig, altid glemmende sig selv samtende paa andre.

Hvor har hun ikke bedt for ham i Dgaa talte lidt til ham nu og da i al Stilhed om vor Herre. Han har ogsaa gaaet i Religionskole. Men hvad der tog ham mest der, tror jeg, var Samtoms Raad. Thi en Dag, da han haavde hørt om disse, havde han faaet fat paa Caro. Alt var ordnet. Tilbage var bare at sætte sig til. Men da John var en Tandstift, Bisp! saa var Caro langt borte, og den var ikke til at komme net i flere Dage.

Forleden, da det var saa koldt, havde Jenny noget La Grippe og kunde derfor ikke godt taale at komme ud. Hvor overrasket blev hun ikke, da John kom hvidende med en Spand Vand til hende. Hun jagde dog ingen Ting; men da han lidt efter kom med lidt pønt hugget Vindebrande, var det for hende, som naar Præsten og andre bliver surprised. Hun maatte da holde en Tale, som virede sig fra Hjerter. I al sin Simepighed og Korthed lod den saa: „Du er god, John, saadan skulde du ogsaa være mod Fader og Moder.“ Ved I, hvad John saa gjorde. Han gif hen i Butikken og købte Væghjuffer til Jenny for sine sidste fem Cents. Han smagte rigtignok paa det paa Vejen hjem, men det var ogsaa alt.

Men næste Morgen, og hele Tiden siden har det været det samme gamle igen, saa det kniber for Jenny, og jeg er sikker paa, at hun vilde være glad, om nogen kunde og vilde give hende gode Aar. Men de, som give Raad, er det Jenny og hendes Foreldre har kunnet finde paa, er prøvet. Lade ham gaa, buer heller ikke, for Jenny vil ikke slippe ham. Holt har sagt saa meget om John; og Jenny har ogsaa nu og da hørt, at der menes, hendes Foreldre have taget galt paa ham. Men det bryder hun sig ikke om at høre; det er jo nu ogsaa gjort. Dem, som hun mener, nærmest kunde give gode Raad, er de, som selv har haft en John, eller da i hvert Fald noget af en John, og er kommen godt igennem det. Hvis der er saadanne, lad hende saa høre fra eder i al Korthed. Hun vil være glad ved lidt, blot det buer til virkelig Brug for hende. Der er jo saa mange, som spørge om Raad, som meget godt kan og helst vil klare sig selv.

Ikke saa med Jenny. Men „gode Ord ere dyre“, fordi „Erfarung er en dyr Lærere“. Men alligevel: „Erfarende Mand er god at gæste“. X.

Hampton, Nebr.

Søndag d. 9. April afholdtes her Konfirmation, hvor 15 unge Mennestere afslæde „den gode Bekendelse“. Pastor J. Th. Lund, Menighedens Præst, holdt, paa Grund af nogle af de unges snare Fortræffe, Altergang samme Dags Aften, hvori de nylig konfirmerede deltog.

Mr. G. Nielsen, der for nogle Aar siden kom hertil fra Omaha og har haft en Ejendom i den nordlige Del af Settlementet, har solgt sin Ejendom til M. Madson. Han agter at rejse tilbage til Omaha.

Formiddagsgudsstjenesten, der i Vinter har begyndt kl. 10 1/2, vil fra d. 23. d. Md. begynde kl. 10. Desuden er her Gudsstjeneste hver Søndag Aften kl. 7 1/2.

Mr. Carl Henriksen, der i de senere Aar har haft Butik her i Byen, holder i denne Tid Udvalg af sine Varer til billige Priser, idet han agter at faa en ny Kompanion i Forretningen. „Danfkeren“ er en velkommen ugentlig Gæst her i mange Hjem, og vi haaber, at den maa vedblive at være det.

Rustin, Nebr.

Det danske Settlement her tog sin Begyndelse omtrent 1868 med 3 a 4 Familier, men forøgedes allerede stærkt omkring 1880, og har siden været i stadig Tiltagende. Næsten hele Danmark er repræsenteret, talrigt ere dog Vendsboerne, og saa længe vi have dem, er her nok ingen Væg, thi der flyder jo Helleblod i deres Aarer. Vi mindes Wisen fra 1841. Helte er, hvad vi trænge til, ikke alene i det fysiske, men ogsaa i det aandelige; thi Kjenden ryster frem alle Begne og fører en regelmæret Guerillafrig, og det har nu Rendeboen ikke formaaet at afværge. Imidlertid holde vi Kampen gaende; lovg, som vi ere, gaar det dog mere og mere op for os, at vi ere Røneboer, for hvem det ikke isommer sig at fly.

Efter at der til forskellige Tider har været dannet Menighed, inart af en Skot, snart af en anden, ere nu alle, der interessere sig for Menighedslivet, smeltet sammen i Bethania Menighed, og ved sidste Menighedsmdde, 1. April d. A., blev det entstemmig vedtaget at søge om Optagelse i „Den forenede danske ev. luth. Kirke i Am.“ Waatte nu Herren saa Lov til at rense os alle og føre os igennem Gennem Rypvæsen. — Endvidere besluttede vi, som første Skridt til at faa en Kirkebygning, at udvæne et Genmændskomite med det Hvervet at finde ud, hvad hver enkelt i eller uden for Menigheden vilde give til en saadan Bygning.

D. 21. og 22. Marts havde vi et Misionsmdde med Huset fuldt; blandt de besøgende vare nogle fra Glenville og Webster Co. Der blev prædiktet, samtalt og sunget, saa det er at haabe, at Svønen er bleven forhyret for nogle Velkommen; men som det gaar i det timelige, at man tager Kloform for ikke at mærke Operationen, saa gaar det vel paa en tilsvarende Maade i det aandelige, Jævelens Bedøvelsesmidler ere indaaende i saa dybe Drag, at paagældende ikke mærker det iweggede Sverd. — Første Dag blev der samtalt om Omvendelse. I Forbindelse hermed blev mindet om Ordet: „Hvo der er i Kristus Jesus er en ny Skabning, det gamle er forbigaaende, se, alt er blevet nyt.“ — Anden Dag var Emnet: „Troen“, og da navnlig, hvorpaa kan jeg lende, om jeg har den sande, levende Tro? Jeg mener at kunne lummeere Svarene op saaledes: den sande Tro søger til Jesus, altid til Jesus, under alle Forhold i Livet; den søger til Dødet og Sakramenterne, fordi Jesus er der, den søger ikke Hvide i andet end Jesus.

I vor lille By, Rustin, er der en amerikansk presbyteriansk Kirke, som alt i nogle Aar har været i Brug, man taler om, at der i en nær Fremtid vil blive bygget to Kirker til, en amerikansk Metodistiske og en luthersk Kirke. Byen har ca. 130 Indbyggere. Handlende og andre næringsdrivende gøre god Forretning.

Andubon, Ia.

Fredag d. 24. Marts havde vi Bryllup her i Ebenezer Menighed. Laurids Jørgen Andersen og Ella Marie Nielsen bleve da ægteviede i Ebenezer Kirke af Pastor A. G. Weismann. I Dagens Anledning var Kirken pyntet med Blomster og Gran, ligesom der ogsaa var rejst en Vresport ved Kirken Indgang. Kl. 10 1/2 samlede vi i Kirken, hvor Pastor Weismann talte over Josfa 24, 15: „Jeg og mit Hus, vi vilde tjene Herren“. Efter Vielsen førte saa Støren, der bestod af omtrent hele Menigheden, til Brudgommens Forældres Hjem (Peter Andersens), hvor vi bleve bænkede ved lange, velbækkede Borde. Resten af Dagen tilbragte vi med Tale, Samtale, Orgelmusik og Sang. Endnu en Gang onfte vi det ærede Brudepar hjertelig til Lykke. I den sidste Maaned ere tre Par, som alle tilhøre Menigheden, bleve ægteviede her i Ebenezer Kirke. Det bliver vel ikke saaledes ved?

Latimer, Ia.

Som meddelt i et foregaende Nummer, har Menigheden besluttet at bygge til sin Kirke i dette Foraar. Arbejdet er allerede begyndt, Stenene ere førte paa Pladsen, og maake har Mureren begyndt sit Arbejde, naar dette læser. — Paastedag bleve Brodrene Hans og Peter Jakobson optagne i Menigheden. — Marie Waldemar fra Høllebro egner i Danmark er ankommen hertil — Ungdomsmderne ere forandrede saaledes, at der er Møde hver anden Onsdag Aften og Sangmdde hver anden Onsdag Aften. Alle ere velkomne til disse Møde. — Søndag efter Paaste var der Konfirmation i Kirken. 13 unge Mennestere bekræstede den Dag deres Daabspagt. Kirken var fuldt til Trængsel, mange udtalte deres Glæde over, at vi snart skulle have bygget til Kirken. Om Middagen var der fri Rælespisning i Skolen. Omkring 300 Mennestere bleve bænke, og endda var der megen Mad til overs. Om Eftermiddagen var der igen Møde i Kirken, hvor Pastor A. Kirkegaard og Jens-Digen talte. Sangforet sang et Paflerkemmige Sange. Det var i Sandhed en liden Festdag for os. — Jens Egen, der har rejst som Missionær i vor Kred i Vinter, har nu taget fat paa sin Spade og Skovl igen. — Formerne have nu saa travlt med deres Foraararbejde, at de næsten ingen Tid have til at tale og handle med de omskrefsende Agenter.

af Pastor A. G. Weismann. I Dagens Anledning var Kirken pyntet med Blomster og Gran, ligesom der ogsaa var rejst en Vresport ved Kirken Indgang. Kl. 10 1/2 samlede vi i Kirken, hvor Pastor Weismann talte over Josfa 24, 15: „Jeg og mit Hus, vi vilde tjene Herren“. Efter Vielsen førte saa Støren, der bestod af omtrent hele Menigheden, til Brudgommens Forældres Hjem (Peter Andersens), hvor vi bleve bænkede ved lange, velbækkede Borde. Resten af Dagen tilbragte vi med Tale, Samtale, Orgelmusik og Sang. Endnu en Gang onfte vi det ærede Brudepar hjertelig til Lykke. I den sidste Maaned ere tre Par, som alle tilhøre Menigheden, bleve ægteviede her i Ebenezer Kirke. Det bliver vel ikke saaledes ved?

Hampton, Nebr.

Søndag d. 9. April afholdtes her Konfirmation, hvor 15 unge Mennestere afslæde „den gode Bekendelse“. Pastor J. Th. Lund, Menighedens Præst, holdt, paa Grund af nogle af de unges snare Fortræffe, Altergang samme Dags Aften, hvori de nylig konfirmerede deltog.

Mr. G. Nielsen, der for nogle Aar siden kom hertil fra Omaha og har haft en Ejendom i den nordlige Del af Settlementet, har solgt sin Ejendom til M. Madson. Han agter at rejse tilbage til Omaha.

Formiddagsgudsstjenesten, der i Vinter har begyndt kl. 10 1/2, vil fra d. 23. d. Md. begynde kl. 10. Desuden er her Gudsstjeneste hver Søndag Aften kl. 7 1/2.

Mr. Carl Henriksen, der i de senere Aar har haft Butik her i Byen, holder i denne Tid Udvalg af sine Varer til billige Priser, idet han agter at faa en ny Kompanion i Forretningen. „Danfkeren“ er en velkommen ugentlig Gæst her i mange Hjem, og vi haaber, at den maa vedblive at være det.

Rustin, Nebr.

Det danske Settlement her tog sin Begyndelse omtrent 1868 med 3 a 4 Familier, men forøgedes allerede stærkt omkring 1880, og har siden været i stadig Tiltagende. Næsten hele Danmark er repræsenteret, talrigt ere dog Vendsboerne, og saa længe vi have dem, er her nok ingen Væg, thi der flyder jo Helleblod i deres Aarer. Vi mindes Wisen fra 1841. Helte er, hvad vi trænge til, ikke alene i det fysiske, men ogsaa i det aandelige; thi Kjenden ryster frem alle Begne og fører en regelmæret Guerillafrig, og det har nu Rendeboen ikke formaaet at afværge. Imidlertid holde vi Kampen gaende; lovg, som vi ere, gaar det dog mere og mere op for os, at vi ere Røneboer, for hvem det ikke isommer sig at fly.

Efter at der til forskellige Tider har været dannet Menighed, inart af en Skot, snart af en anden, ere nu alle, der interessere sig for Menighedslivet, smeltet sammen i Bethania Menighed, og ved sidste Menighedsmdde, 1. April d. A., blev det entstemmig vedtaget at søge om Optagelse i „Den forenede danske ev. luth. Kirke i Am.“ Waatte nu Herren saa Lov til at rense os alle og føre os igennem Gennem Rypvæsen. — Endvidere besluttede vi, som første Skridt til at faa en Kirkebygning, at udvæne et Genmændskomite med det Hvervet at finde ud, hvad hver enkelt i eller uden for Menigheden vilde give til en saadan Bygning.

D. 21. og 22. Marts havde vi et Misionsmdde med Huset fuldt; blandt de besøgende vare nogle fra Glenville og Webster Co. Der blev prædiktet, samtalt og sunget, saa det er at haabe, at Svønen er bleven forhyret for nogle Velkommen; men som det gaar i det timelige, at man tager Kloform for ikke at mærke Operationen, saa gaar det vel paa en tilsvarende Maade i det aandelige, Jævelens Bedøvelsesmidler ere indaaende i saa dybe Drag, at paagældende ikke mærker det iweggede Sverd. — Første Dag blev der samtalt om Omvendelse. I Forbindelse hermed blev mindet om Ordet: „Hvo der er i Kristus Jesus er en ny Skabning, det gamle er forbigaaende, se, alt er blevet nyt.“ — Anden Dag var Emnet: „Troen“, og da navnlig, hvorpaa kan jeg lende, om jeg har den sande, levende Tro? Jeg mener at kunne lummeere Svarene op saaledes: den sande Tro søger til Jesus, altid til Jesus, under alle Forhold i Livet; den søger til Dødet og Sakramenterne, fordi Jesus er der, den søger ikke Hvide i andet end Jesus.

I vor lille By, Rustin, er der en amerikansk presbyteriansk Kirke, som alt i nogle Aar har været i Brug, man taler om, at der i en nær Fremtid vil blive bygget to Kirker til, en amerikansk Metodistiske og en luthersk Kirke. Byen har ca. 130 Indbyggere. Handlende og andre næringsdrivende gøre god Forretning.

Andubon, Ia.

Fredag d. 24. Marts havde vi Bryllup her i Ebenezer Menighed. Laurids Jørgen Andersen og Ella Marie Nielsen bleve da ægteviede i Ebenezer Kirke af Pastor A. G. Weismann. I Dagens Anledning var Kirken pyntet med Blomster og Gran, ligesom der ogsaa var rejst en Vresport ved Kirken Indgang. Kl. 10 1/2 samlede vi i Kirken, hvor Pastor Weismann talte over Josfa 24, 15: „Jeg og mit Hus, vi vilde tjene Herren“. Efter Vielsen førte saa Støren, der bestod af omtrent hele Menigheden, til Brudgommens Forældres Hjem (Peter Andersens), hvor vi bleve bænkede ved lange, velbækkede Borde. Resten af Dagen tilbragte vi med Tale, Samtale, Orgelmusik og Sang. Endnu en Gang onfte vi det ærede Brudepar hjertelig til Lykke. I den sidste Maaned ere tre Par, som alle tilhøre Menigheden, bleve ægteviede her i Ebenezer Kirke. Det bliver vel ikke saaledes ved?

Latimer, Ia.

Som meddelt i et foregaende Nummer, har Menigheden besluttet at bygge til sin Kirke i dette Foraar. Arbejdet er allerede begyndt, Stenene ere førte paa Pladsen, og maake har Mureren begyndt sit Arbejde, naar dette læser. — Paastedag bleve Brodrene Hans og Peter Jakobson optagne i Menigheden. — Marie Waldemar fra Høllebro egner i Danmark er ankommen hertil — Ungdomsmderne ere forandrede saaledes, at der er Møde hver anden Onsdag Aften og Sangmdde hver anden Onsdag Aften. Alle ere velkomne til disse Møde. — Søndag efter Paaste var der Konfirmation i Kirken. 13 unge Mennestere bekræstede den Dag deres Daabspagt. Kirken var fuldt til Trængsel, mange udtalte deres Glæde over, at vi snart skulle have bygget til Kirken. Om Middagen var der fri Rælespisning i Skolen. Omkring 300 Mennestere bleve bænke, og endda var der megen Mad til overs. Om Eftermiddagen var der igen Møde i Kirken, hvor Pastor A. Kirkegaard og Jens-Digen talte. Sangforet sang et Paflerkemmige Sange. Det var i Sandhed en liden Festdag for os. — Jens Egen, der har rejst som Missionær i vor Kred i Vinter, har nu taget fat paa sin Spade og Skovl igen. — Formerne have nu saa travlt med deres Foraararbejde, at de næsten ingen Tid have til at tale og handle med de omskrefsende Agenter.

Det er os en stor Glæde

nu ved Hjælp af dette eders nye Familiebld at være bleven sat i Stand til at anbefale vor Forretning til den danstalende Befolkning i Washington Co. og Omea. Vi foretræffe at henvende os til eder i eders eget Sprog, fordi vi have en Følelse af da bedre at kunne udtale os klart og tydeligt for eder angaaende vor Forretning.

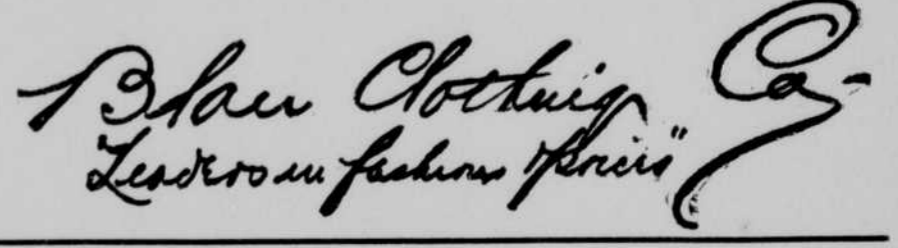
Vi ere de ledende her i Byen baade med Hensyn til billige Priser og forke Klases Klædninger. Vi kunne trostigt anbefale os til de forskellige Købere, da vi vide, at vi have helt igennem forke Klases Varer.

Vi spørge ikke om Argumenter for dette eller hint Klædningsstykkets Fortræffeligbed; thi intet kan være bedre end det bedste, hvilket utvivlsomt Blair Clothing Co.'s Klædninger for baade Mand og Dreng maa siges at være. Derfor vi høre om Klædninger lige saa gode som Blair Clothing Co.'s vilde vi anerkende det. Det vil sige temmelig meget at være Maalestof for Sammenligning.

Vi have Handelsbetjente, som tale eders Sprog, hvilket vil være en stor Tilfredsstillelse for eder, og desuden have de en lang Erfaring i Klædevarerforretningen.

Dr. John C. Johnson, Formand for denne Afdeling, har været i Forretning over 15 Aar og er kendt med Fabrikationen af Klædningsstykker, selv i de mindste Genslædninger.

Vi indbyde eder hjerteligt til at besøge os, enten det saa er for at handle eller ikke.

Mugust Berlaug, Fabrikant og Forhandler af

Seletøj, Sadler, COLLARS,

Bidsler, Pijske, Strigler, Bøfster, Fluenet, Støvtepper, o. s. v. Reparationer udføres hurtigt, smukt og billigt. Ethvert Arbejde garanteres.

Blair, = = = Nebr.

SEND NO MONEY WITH YOUR ORDER. GRADE DROPPING BURDICK SEWING MACHINE... \$15.50

SEND US ONE DOLLAR. THE ACME QUEEN SEWING MACHINE... \$31.75 IS OUR SPECIAL 90 DAYS PRICE.

WEDGE NURSERY. Frugttræer der lever. Frugttræer der bærer. Send for vor Katalog, der vil lære Dem, at vælge haardføre Træer for vort nordlige Klima.

Bring Budstabet. til Gamle og Unge, at den gamle, paalidelige Dr. Peters KURIKO er den anerkendte Familienmedicin i Tusinder af Hjem.